

Markéta Žampachová
UČO: 52171
52171@mail.muni.cz

Terénní poznámky

Ze začátku jsem měla dojem, že já i moje komunikační partnerka jsme byly dost nervózní, což se projevilo hned na začátku tím, že jsem položila špatně jednu z prvních otázek a ona zase po položení první otázky poměrně dlouho mlčela a odpověděla až po další doplňující otázce. První odpověď byla krátká, odrážela se v ní počáteční nejistota, ale už při dalších otázkách se poměrně rozovídala a nervozita byla pryč na obou stranách. Následující odpovědi už byly obširnější, nezdálo se mi, že by jí dělalo problém o něčem mluvit nebo mi na nějakou otázku odpovědět.

Mě dělalo problém se plně soustředit na to, co mi partnerka odpovídá, a zároveň si připravovat následující otázku. To se taky projevilo pokaždé, když jsem jí pokládala novou otázku, můj projev byl naprosto nesouvislý a ještě horší se mi jevil, když jsem si ho posléze pouštěla znovu při přepisování rozhovoru. Také jsem nebyla příliš schopna si během rozhovoru utřídit v hlavě, zda už jsem se dozvěděla všechny podstatné informace a nekladla jsem téměř vůbec prohlubující otázky. Ani projev mé komunikační partnerky nebyl úplně logický, většinou nešlo o souvislé věty, mluvila naprosto nespisovně, někdy bylo poněkud obtížné přesně pochopit, co mi chtěla sdělit. Občas od tématu odbočovala a ke konci jsem už nebyla schopná se dozvědět žádné nové informace, komunikační partnerka se několikrát vracela ke stejnému tématu.

Obecně však byla moje partnerka sdílná, nebyla zaskočena ani jedinou otázkou a za celou dobu rozhovoru jsem na ní nepostřehla, že by jí něco zaskočilo. Celkově byla velmi živá a celou dobu rozhovoru rozhazovala rukama.

Zdálo se mi, že některé věci se v rozhovoru opakovaly několikrát dokola a možná ještě při analýze zjistím, že naopak některé podstatné informace mi v rozhovoru chybí, protože jsem nebyla schopná si to uvědomit v průběhu rozhovoru a ještě se na ně zeptat.